

F. t. l. om hjemmesygepleje.

fastsættes, at der skal ydes hjemmesygepleje til medlemmerne.

Baggrunden for nedsættelsen af hjemmesygeplejeudvalget var i første række de økonomiske vanskeligheder, der var opstået for hjemmesygeplejevirkomhederne som følge af den almindelige lønforhøjelse i 1946. I forbindelse med overvejelsen af hvorledes disse vanskeligheder kunne løses, fandt man det ønskeligt at foretage en nærmere undersøgelse af hjemmesygeplejens erhvervs- og arbejdsforhold for at sikre, at disse blev tilrettelagt på den bedste og mest økonomiske måde.

I den af hjemmesygeplejeudvalget afgivne betænkning er der nærmere redegjort for disse spørgsmål, og udvalget har herunder fundet anledning til at fremdrage nogle mangler ved den nuværende ordning. Der peges således på, at der, uanset bestemmelsen i forsorgslovens § 33, der pålægger kommunalbestyrelsen at drage omsorg for en forsvarlig ordning af hjemmesygeplejen, fortsat findes et betydeligt antal sognekommuner, som ikke har tilvejebragt en egentlig hjemmesygeplejeordning. Pr. 1. juli 1952 manglede der således hjemmesygepleje i 236 sognekommuner med et indbyggertal på godt $\frac{1}{4}$ mill. Men hertil kommer, at hjemmesygeplejen i mange kommuner ikke omfatter alle kommunens indbyggere, idet den foruden transpatienter kun omfatter dem, som gennem medlemskab af sygekasse eller hjemmesygeplejeforening har sikret sig adgang til hjemmesygepleje.

Udvalget peger endvidere på, at der i mange tilfælde består en u hensigtsmæssig distriktsinddeling, idet der forekommer såvel virksomheder med for få indbyggere som virksomheder med et så stort indbyggertal, at sygeplejersken ikke vil kunne overkomme at yde hjemmesygepleje i alle de tilfælde, hvor der er ønske og behov herfor. I samme forbindelse fremdrager udvalget spørgsmålet om hjemmesygeplejerskernes befordringsmiddel, som tidligere udelukkende var cykel. For hjemmesygeplejersker i landdistrikter med store afstande er det indlysende, at denne befordring er såvel anstrengende som tidskrævende for sygeplejersken.

Spørgsmålet om afhjælpning af disse mangler står i nøje sammenhæng med spørgsmålet om hjemmesygeplejens fremtidige organisation. Den nuværende hjemmesygeplejeordning er som anført stærkt decentraliseret, idet som regel hver kommune har sin egen hjemmesygeplejeordning. Da de påpegede mangler til en vis grad er en følge af den decentraliserede organisation, har udvalget overvejet at søge manglerne afhjulpet gennem en mere centraliseret opbygning af hjemmesygeplejen. Udvalget har i denne forbindelse bl. a. overvejet at

etablere en amtsvis ordning af hjemmesygeplejen. Udvalget har dog ikke ment at burde stille forslag herom, idet der har været et stærkt ønske om at bevare den umiddelbare kontakt mellem hjemmesygeplejen og den lokale befolkning. Der er i denne forbindelse henvist til, at der fortsat i vide kredse af befolkningen er stor interesse for hjemmesygeplejens forhold, og at der på frivillig basis udføres et stort og påskønnelsesværdigt arbejde.

Da det endvidere må anses for muligt at afhjælpe manglerne indenfor den bestående organisations rammer, har udvalget foreslået, at den nuværende organisation principielt opretholdes. Det vil sige, at hjemmesygeplejen fortsat skal være et anliggende, der er underlagt sognekommuner og købstæder, og ligeledes bør der fortsat være adgang for kommunerne til at overdrage hjemmesygeplejens administration til en hjemmesygeplejeforening, sygekasse eller lignende, hvis dette skønnes praktisk.

Med henblik på afhjælpning af de fremhævede mangler ved den bestående organisation har udvalget foreslået, at det i en særlig lov præciseres, at enhver kommune har pligt til at sørge for, at der består en hjemmesygeplejeordning, som omfatter alle kommunens indbyggere. Endvidere foreslår udvalget, at der i loven optages bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med de enkelte ordninger. Endvidere at bestemmelserne om tilskud til og refusion af kommunernes udgifter til hjemmesygepleje udformes således, at der herved skabes et incitament til at gennemføre en rationel tilrettelæggelse af hjemmesygeplejen, i første række ved et nærmere samarbejde mellem de enkelte kommuner.

Det foreliggende forslag til lov om hjemmesygepleje svarer for så vidt angår bestemmelserne om hjemmesygeplejens organisation (§§ 1—3) nøje til det af hjemmesygeplejeudvalget udarbejdede udkast. Derimod er forslaget refusions- og tilskudsbestemmelser ændret i forhold til de af udvalget foreslåede bestemmelser, der var tiltrådt af et flertal af udvalget.

Om de nærmere enkeltheder i forslaget henvises til nedenstående bemærkninger til de enkelte paragraffer.

ad § 1.

Bestemmelsen om kommunernes forpligtelse med hensyn til etablering af en hjemmesygeplejeordning svarer til den nuværende bestemmelse i forsorgslovens § 33, bortset fra at det udtrykkelig præciseres, at hjemmesygeplejeordningen skal omfatte alle kommunens indbyggere. Efter den nuværende ordning anses kommunernes forpligtelse under hen-